

EUROZONE KAN AA BIJ DE VS

De economische activiteit in de eurozone steekt ongunstig af bij die in de Verenigde Staten. De voorsprong kan tijdelijk zijn, want de opleving in de VS is een tijdelijke. Structureel herstel moet uit een andere hoek komen.

De huizenmarkt, de financiële sector en uiteindelijk de reële economie. Dat is de route die de kredietcrisis zowel in de Verenigde Staten als Europa heeft afgelegd.

Wat het herstel betreft, lijken de Verenigde Staten op voorsprong te liggen. In de grootste economie van de wereld hebben banken snel verliezen genomen en buffers opgehoogd, neemt de werkloosheid al drie jaar af en is de Case-Shiller huizenprijnsindex voor de twintig grootste steden sinds de bodem met ongeveer 15 procent gestegen.

Ondanks eerste positieve berichten over de economische activiteit binnen de eurozone, zijn er nog maar weinig signalen dat de huizenmarkt, productie en werkgelegenheid op een vergelijkbare manier zullen aantrekken als in de Verenigde Staten.

MIDDENKLASSE IN ZWAAR WEER

Het herstel in de Verenigde Staten moet echter niet overdreven worden. Amerikanen zelf merken nog bitter weinig van het economische herstel. Dat heeft te maken met de arbeidsmarkt, een belangrijke graadmeter van de toestand van de economische activiteit.

De werkloosheid, een cijfer waar politici en economen iedere maand reikhalzend naar uitkijken, geeft – met een almaar dalend percentage van werklozen – reden tot optimisme. Een ander cijfer dat de Amerikaanse overheid op hetzelfde moment publiceert, stemt minder hoopvol. Het gaat om een breder cijfer dat tevens rekening houdt met mensen die nu deeltijd werken, maar liever voltijd aan de slag zijn en mensen die de zoektocht naar een baan zelfs hebben opgegeven. Het percentage van de bevolking dat tot deze categorie hoort, is bijna twee keer zo hoog als de werkloosheid.

De grillige arbeidsmarkt blijft niet beperkt tot de Amerikanen die geen baan hebben of meer willen werken. Ook de Amerikanen die wel een baan hebben, voelen de pijn van de crisisperiode. Deze groep kampt met een afnemende koopkracht. Dat kan komen door toenemende schulden en rentelasten, maar vooral ook doordat lonen de consumentenprijzen niet bijhouden. Diverse kosten, zoals gezondheidszorg en onderwijs, zijn harder gestegen dan de lonen. En het aandeel van de lonen in het Amerikaanse bruto binnenlands product is in decennia niet zo laag geweest. Het maakt dat liefst een

op de zes Amerikanen is aangewezen op voedselbonnen van de overheid.

GROOT, GROTER, GROOTST

De situatie op de arbeidsmarkt en de loonontwikkeling van de Amerikaanse bevolking bevestigen het beeld dat de Amerikaanse economie, net als de eurozone, nog altijd in een herstelfase zit. Alleen loopt de eurozone een aantal stappen achter. Dat heeft te maken met de crisisaanpak.

Beleidsbepalers in de Verenigde Staten kozen voor een methode die het land na aan het hart ligt: groot, groter, grootst.